प्रशिक्ता। परिकर्त्ती गुदे परिकर्तनवत् पीड़ा इति नाराययाचूर्यम् ॥ *॥

"ख्वाचीरदन्तीचिषवाविड्क्ष-विद्योचिष्टिचिचकस्य विक्तः। प्रतं विपत्नं कुड्वप्रमाणं तोयेन तस्याचसमेन कर्षम्॥ पीतोष्णमम्भोऽनुपिवेदिरेके पेयं रसं वा प्रपिवेदिधिचः। नाराचमेनं जठरामयाना-स्रतं प्रयक्तं प्रवदन्ति सन्तः"॥

इति नाराचष्ट्रतम् ॥ ॥ "वचाख्याः कर्षमाचायाः कर्ष्यां दध्यादिवेखितम् । निमित्रेद्वादिया नित्यमुदरव्याधिश्चान्तये" ॥ वचाख्यी श्रूरणपची माणमेदः । वचाख्यी इति जोके॥ ॥ ॥

"पुनर्नवादाविष्णासिविश्वा-पटोनपथाः पिचुमईदारः । सनागरिक्ष्मश्चेति सर्वेः कतः नवागो विधिना विधिक्षेः॥ गोमूत्रयुक् गुम्मुलुना च युक्तः पीतः प्रमाते नियतं नरागाम् । सर्व्वाक्ष्मपोधोदरपार्श्वश्रुल-श्वासान्वितं पाग्रह्मदं निच्चितः"॥

प्रनर्नवादिकायः। इत्युद्शिषकारः। इति भाव-प्रकागः॥ ("उदरं क्तिमतं गुव" इति वैद्यक-माधवकरभृतवगिवनिश्वयग्रशः। अस्य ग्रन्टस्य रोगविश्रेषवाचलेऽन्याविश्रेषवाचविष्टक्तिवद्ररो-मग्रब्दे चातवा॥)

उदरयक्षिः, एं, (उदरस्य यक्षिरिव ।) गुलारोगः। इति हेमचन्द्रः॥

उदरचार्यं, स्ती, (उदरस्य चार्यं यसात्।) उदरवन्ध-वस्त्रादि । तत्पर्यायः । नागोदं २ । इति हेम-चन्द्रः॥

उदरिषः, पं, (उद्दक्ति उदर्थते वा । उव् + ऋ + उद्यो सिदिति ग्रियन् ।) समुद्रः । सूर्थः । इति हेमचन्तः॥

उदरिष्णाचः, चिं, (उदराय तत्पृरकाय पिणाच इव!) सर्वात्रखादकः। तत्पर्थायः। सर्वातीनः २ सर्वात्रभचाकः ३। इति हेमचन्तः॥

उदरसारिः, त्रि, (उदरं विभन्नीति । उदर + स्ट + हन् + सुम् च । निपाति वदः ।) खोदरमात्र-पूरकः । तत्पर्थायः । कुन्तिसारिः '२ खात्ससारिः र । इति हेमचन्तः ॥

उदरबाधिः, पं, (उदरख वाधिः।) उदररोग-विश्वेषः। यथा, — गावङे १९४ चथ्यायः॥ "कदलीयवचारन्तु पानीयेन प्रसाधितम्। तदाखादनाद्वग्रान्ति उदरबाधयोऽखिलाः"॥

उदररोगः, पुं, (उदरख रोगः।) जठरवाधि-विश्रेषः। उदरी इति भाषा॥ ("विद्विविद्याधराकीर्यो कैकारे गन्दनेगमे। वष्यमानं वपत्तीर्वं वाजाद्धमंभिव स्थितम्॥ स्त्रायुर्वेदविदां स्रेष्ठं भिषिनिवद्याप्रवर्त्तकम्। पनव्यं निताकानमभिवेशीऽनवीहनः॥
भगवनुदर्दैःखेद्देश्यने हार्दिता नराः।
स्रव्यवन्नाः क्षर्गेगीनैराभातादरकुच्यः॥
प्रमण्डाभिवनाहाराः सर्व्यच्यास्वनीन्यराः।
दीनाः प्रतिन्नियाभावाच्चह तेऽस्वनायवत्॥
तेवाभायतनं सङ्घां प्राप्नुषाहतिभेषनान्।
यथावन् चातुमिच्हामि गृष्णा सम्यगीरितम्॥
सर्व्यभूतिहतायर्षिः शिष्येखेवं प्रचोदितः।
सर्व्यभूतहितं वाक्यं थाहर्तुमुपचन्नभे"॥

षस्य सनिदानं समाप्तितत्तव्ययं यथा,—

"बिप्तदोषान्मनुष्यायां रोगसङ्घाः एथग्विधाः ।

मलद्धा प्रवर्तने विश्रेषेयोदरायि तु ॥

मन्देऽमौ मिलनेर्भुक्तरपाकाद्दोषसञ्चयः ।

प्रायाग्न्यपानान् सन्दृष्य मार्गान् बद्धोत्तरोत्तरान्॥

तब्द्मांसान्तरमागस्य कुच्चिमाधापयन् स्वग्नम् ।

जनयसुदरं तस्य हेतुं प्रस्यु सल्व्ययम्" ॥

सामान्यहेतवे यथा,—

"स्रायुष्णनवणचारिवदाद्यस्वरसाप्रनात्। सिष्णासंसर्क्वनाद्रचिवद्यस्य चिमोजनात्॥ श्रीचार्प्रोत्यच्योदेषस्वर्षणात् सम्भविसमात्। सिष्ठानामप्रतीकाराद्रौद्यादेगविधारणात्॥ खोतसं दृषणादामात् संचोभादितपूरणात्। स्रेप्रीवातप्रक्षद्रोधादन्तस्सुटनभेदनात्॥ खतिसस्वितदेषाणां पापं नम्मं च कुर्व्वताम्। उदराष्णुपजायन्ते मन्दाधीनां विश्रेषतः"॥

पायूपं यथा,—
"चुसाधः खादिति बिग्धगुर्ळेनं पचतेऽ चिरात्।
सतं विदाह्यते सर्वे जीर्याजीयां न वेत्ति च ॥
सहते नातिसी हित्यमी षच्छो प्रस्य पादयाः।
प्रश्वद्वल्चयो उत्पेऽपि यायामे श्वासम्टक्कि ॥
पुरोष्ठित्ययो र जिख्यत्वत्ते त्वाच्यतेऽपि च ॥
स्वातन्यते च जठरमि व ष्टल्यमो जनात्।
राजी जन्म व जीना प्रदित्ति विष्टं भविष्यताम्"॥

समाप्तिर्येषा,—
"बद्धा खेदाम्बनाष्टानि दोषाः खोतांसि सिख्ताः।
प्रामापानान् चि सन्दूष्य जनयन्त्र्युद्रं न्त्रमाम्" ॥

सामान्यच्यां यथा,—
"कुचराधानमाटीयः प्रोषः पादकरस्य च।
मन्दोऽमिः स्रद्रणगखलं कार्यं चोदरक्यम्"॥
वातजस्य सनिदानसमाप्तिकं चन्नग्रं यथा,—
"क्चाल्यभोजनायावनेगीदावर्त्तकर्षणः।
वायुः प्रकुपितः कुच्चिद्धदक्तिगुदमार्गगः॥
हलाभिं कामसुद्रूय तेन कद्वगतिक्षथा।
वाचिनात्युदरं जन्तीक्वश्वादान्तरमाश्रितः"॥

अस्य रूपाणि।
"कुच्चि-पाणि-पाद-रुषण-श्वयणूदर-विपाटनम् अनियतौ च रुद्धिहासो कुच्चि-पार्श्वश्रूकोदावृत्तां कुमर्द-पर्कमेद-सुक्ककास-कार्थ्य-दौर्व्यक्यारोचक-विपाका अधोगुरुक् वातवर्षम् चस्कः र्यावार्यालं
नखनयनवदनलख्मू चवर्षसामि चोदरं तन्वसित्राजीश्रिरासन्ततमाद्दतमाधातद्दिश्ब्यद्वद्ग-

वित । वायुखोर्ड्ड मधिलार्थक् च समूक्यस्ट्खर्खे-तहातोदरं विद्यात्" ॥ पित्तमस्य सनिदानसमाप्तिकं बच्चगं यथा,— "कद्वखनवणात्य्यातीच्याग्रन्थातपसेवनैः । विदाच्यध्यप्रनाजीर्थेखास्य पित्तं समाचितम् ॥ प्राप्यानिवकषी रुद्धा मार्गसुन्मार्गमास्थितम् । निचत्यामाप्रये विद्धं जनयत्यस्टरं ततः" ॥ सस्य रूपाणि ।

उद

"दाइन्बर-त्याा-मूर्च्यातिसार-स्रमाः कुद्रकाखा-लं इरित हारिद्रलं नख-नयन-वरन-लख्-मूच-वर्ष-सामिष चोररं नीज-पीत-हारिद्र-हरित-ताख-राजीशिरावनद्धं दह्यात् दृष्यते धूष्यते रूपायते खिचते कियते स्टुस्पर्शं च्लिप्रपाकच्च भववोतत् पिनोररं विद्यात्"॥ स्त्रियानस्यात्तिस्व वच्चां यथा,— "ख्यायामदिवाखप्रखादितिस्व पिच्छिनैः। दिधदुग्धोदकानूपमांसैखात्यपचेतितैः॥ कुद्धेन क्षेष्म्या खोतः खाइतेष्याखेतितिः॥ तसेव पीड्यन् कुर्यादुर्रं वह्यस्त्रमाः"॥ खस्य रूपाणि।

"गौरवारोचकाविपाकाक्रमई-सप्ति-पाधि-पाद-सुक्कोवश्रोपोत्क्रेश-निद्रा-श्वास-कासाः शुक्कालभ्व नख-नयन-वदन-लङ्मूचवर्चसामपि चोदरं शुक्का-राजीश्विरासन्ततं गुरुक्तिमितस्थिरं कठिनभ्व भववेतत् श्लेशोदरं विद्यात्"॥

चिरोषणस्य सनिदानसम्माप्तिकं बच्चां यथा, "दुर्व्ववासेरपव्यानिविरोधिगुरुमोजनात्। स्त्रोदत्तेश्व रजारोम-विष्मुचास्थिनखादिमिः॥ विषेश्व मन्देर्वाताद्याः कुपिताः सन्दितास्त्रयः। भनैः नास्त्रे प्रकुर्वन्तो जनयन्त्युदरं न्याम्"॥

ध्य रूपाणि।
"सर्वेषामेव दोषाणां समस्तानि विद्वान्यपद्यभ्यन्ते वर्णांच नखादिषूदरमपि नानावर्णराजीणिरा-सन्ततं भववेतत् सनिपातोदरं विद्यात्"॥ यक्तत्वीच्समुद्भवस्य सनिदानसमाप्तिकं

बद्धां यथा,—
"बसितस्यातिसङ्कोभाद्यानयानाभिचेष्टितैः।
खतिव्यवायमाराध्वयमनव्याधिकभेगोः॥
वामपार्यास्थितः ज्ञीहाच्यतः स्थानात् प्रवर्धते।
ग्रोगितं वा रसादिभ्यो विरुद्धन्तं विवर्द्धयेत्"॥
इति तस्य ज्ञीहाकितनोऽस्तिकेवादौ वर्द्धमान-

इति तस्य आहानाउनाउत्स्वनादा वद्धमान-न्नच्छपसंस्थान उपनम्यते सचोभित्तितः क्रमेण नुत्तिं जठरमम्यिष्ठानस्य परित्तिपद्मदरमभि निवर्त्त्यति"॥

खस्य रूपाणि यथा,—

"दौर्ब्वेत्यारोचकाविपाकवर्ची मूच यहतमः पिपासाष्ट्रमर्द्द-मूच्ची इराद-कास-श्वास स्टड्ड्वरागहायिना प्रकार्यास्वेदस्य पर्वमेद-के छि-वातश्रुकार्याप चौदरमस्थवर्थे विवर्णे वा नीकहरित-हारित्र-राज्ञिसद्भवयेवसेव यहादपि दक्तिमपार्श्वस्य जुर्था चुन्ने दुनिङ्गी घधवात्तस्य भ्रीहणठरस्वाववी ध दस्तेतत् यहात्भी होदरं विद्यात्"॥